

SEMĂNĂTORUL

ABONAMENTE:
pentru agr. și funcț. 100 Lei,
pentru autorități lei 500

Director
Ing. agr. M. Georgescu

Redacția și Administrația
Str. Plevnei No. 8 — Silistra

Anunțuri de tot felul și publi-
cațiuni se primesc la redacție

IUBIȚI PLUGARI

Statul ca și în anul trecut, prin Comisariatul Guvernului pentru valorificarea grâului, având ca mandatară Centrala Cooperativă de Import și Export București, a luat măsuri pentru valorificarea grâului.

Prețurile grâului stabilite de Stat cresc progresiv pe măsură ce greutatea hectolitrică este mai mare și corpuri streine mai puține, după cum urmează:

Grâu inferior cu greut. hl. 75 cu 5% corpuri streine prețuit 44 mii lei vag. (68 lei d. dal.); Grâu mijlociu cu greut. hl. 71 cu 2% corpuri streine prețuit 46 mii lei vag. (69 lei d. dal.); Grâu superior cu greut. hl. 78 cu 1% corpuri streine prețuit 47 mii lei vag. (70 lei d. dal.)

Statul face sacrificiu procurând fondurile necesare pentru valorificarea grâului putându-se plăti vagonul de grâu cu 50,000 lei (bineînțeles la acel grâu cu 82 kg. greut. hl. și cu cel mult 3% corpuri streine).

Orice producător, înainte de a-și vinde grâul, trebuie să se intereseze de prețurile Comisariatului. În județul nostru, mandatar pentru valorificarea grâului este cooperativa „Motor” din comuna Babuc, care are biroul la sediul Federalei Dobrogea din Silistra; iar procuristul Federalei din Oborul Silistra, este D-l Jordan Teodorof

Plugarii noștri însă, nu beneficiază de acest preț ridicat al grâului, pentru că nu cultivă grâu curat, ci amestecat cu secara (40% secară, 60% grâu) și cu multe alte corpuri streine și impurități.

Grâul așa cum este amestecat cu secară se cumpără de speculanți (comercianți de cereale, morari) cari îl dau la trior, scot grâul curat deoparte, secara deoparte și impuritățile de o parte și apoi vând grâul curat pe prețul ridicat, iar secara cu prețul ei curent, câștigând astfel, în paguba plugarului.

Ce este de făcut ca plugarul să beneficieze de prețul urcat prin valorificarea grâului?

a) Să nu ducă la oboare grâu secăros, ci ca un bun gospodar să-l trioreze și el, să aleagă grâul curat de o parte, secara de altă parte, cum și toate corpurile streine și impuritățile din el, apoi să se prezinte la Obor ca să vândă grâul curat cu prețul ridicat susținut de stat și secara cu prețul ei curent. Un exemplu real ne va convinge de câștigul plugarului în cazul acesta: Un plugar vine la obor să vândă 100 duble grâu secăros, necurățat și neales. Prețul care i se dă la obor este de lei 45 dubla, deci după 100 duble va primi suma de 4 500 lei. Trio-rând acasă acest grâu secăros, alegând grâul de o parte, secara de altă parte și fără alte corpuri streine (cel mult 3-5%), va vinde dubla de grâu curat cu 68 lei și la 60 duble va primi suma de lei 4,080, secara curată o va vinde cu 40 lei dubla și va primi suma de lei 1.500. Vedeti că numai la 100

de duble, rezultă o pagubă de 1.180 lei pe care plugarul nostru o pierde din neglijență.

Totuși, dacă plugarii noștri ar fi mai luminați și ar asculta de sfaturile

V. CIUFECU

și îndrumările celor în drept și ar face cultura grâului așa cum trebuie, nu ar mai avea nevoie să-și trioreze grâul pierzându-și astfel un timp prețios și s'ar alege și cu un profit mare, căci cultura grâului, al cărui preț este susținut de Stat, este destul de bănoasă și de rentabilă.

Plugarii luminați, nu seamănă grâu amestecat cu secară.

Este foarte greșită părerea că semănând grâul amestecat cu secara, va rezista la ger și nu va pieri.

Frați plugari, grâul și secara sunt de o potrivă rezistente la ger, deci această părere este complect greșită și trebuie dată la o parte.

Toată înțelepciunea constă numai în următoarele lucrări care trebuiesc executate întocmai:

a) Grâul să se semene după mazăre, fasole, linte, mazărice (fiu), borceag, trifoi și porumb dacă este cules până la 1 Oct. (în acest din urmă caz, actualul porumb „Dinte de cal” trebuie înlocuit cu porumbul portocaliu în platurile înalte din județ și cu porumb selecționat „Ferdinand I” prin luncile Dunării și pe primul platou.

b) Să se aleagă sămânță de grâu, cu bobul de o potrivă de mare și întreg, preferindu-se grâul local Dobrogean, apoi grâul Cenad No. 117, grâul Ci-păianu sau Sandu Aldea și grâu roșu uriaș.

c) Înainte de semănat să se trateze, sămânța cu Sulfat de Cupru (piatra vânăță), Porzol. sau Cerealina Caffaro.

d) Terenul unde se va semăna grâul să se are superficial imediat după ridicarea culturilor anterioare, iar după 2-3 săptămâni să se dea o arătură adâncă, (cel puțin 15 cm.) apoi după o săptămână încă o arătură superficială, astfel ca terenul să fie bine lucrat și mărunțit.

e) Să se semene cu sămânțoarea în rânduri și numai în lipsă de mână, iar după semănat, să se tăvăluiească. Epo-

ca semănării grâului ca și celorlalte păioase de toamnă să se facă cel mai târziu până la 25 Sept. ca astfel cerealele de toamnă semănate să aibă timp să răsără și să intre bine înfrățite în iarnă, intrând înfrățite în iarnă, nu este nici un pericol de îngheț.

Ing. agr. V. Ciufecu
Directorul serv. agricol județean

Grâu de sămânță!...

În ultimul timp, am străbătut Durostorul și pretutindeni, am auzit că pe baza unor ordine, s'au întocmit de către primării, tablouri de locuitorii care vor să ia grâu de sămânță. Aceste pregătiri, desigur, s'au făcut în vederea însămânțărilor de grâu pentru campania 1935. Am apreciat la valoarea ei această măsură de gospodărire prevăzătoare și mă pregăteam, a deveni crainic, tranzmițând guvernului, mulțumirile agricultorilor și coloniștilor. Dar, nenorocire! Spre de-samăgirea și amărărea mea și a miilor de agricultori, s'a aflat crudul adevăr: Grâu de sămânță, se va putea aduce—ad calendaras grecas—dar cu preț cu mult mai ridicat de cât al pieței (aproximativ 7 lei kgr.) și plătit imediat cu bani gata. Nu cred nici una nici alta. Cine va putea să se aprovizioneze astfel? Ce face camera agricolă? N'ar mai fi fost, căci prea a devenit nesimțitoare de la un timp—la nevoile țăranilor. Am auzit din toate părțile murmure și chiar blesteme asupra celor care nu vroesc gospodărie cinstită în județ. În cea ce ne privește, mai întotdeauna ne-am asociat blestemele noastre, cu acelea ale celor nevoiași; tot așa și acum ne rugăm bunului D-zeu care vede că țăranii și mai ales coloniștii Români, n'au nici ce mânca dar a semăna: „Tu Doamne, care vezi că numărul automobilelor Durostorene a sporit iar vitele de muncă ale locuitorilor mor de sete fiindcă nu sunt puțuri; Tu, Doamne, care știi ce se petrec prin bugetele și casierile comunale, iar locuitorilor Dobrogeni și mai ales agricultorilor colonizați că le-au murit aproape toți porcii, fiindcă n'au avut posibilitatea a plăti 80 lei de fiecare injecție; Tu, Dumnezeule Slăvit, care ai dat gând bun ca să se aducă—prin Camera agricolă—grâu de sămânță pentru Durosto-

reni, iar acum nu se mai dă nici un bob; ascultă, Doamne și—blestemul agricultorilor: Praful să se aleagă de toți hoții, șpêrării și demagogii care-și bat joc de țăranii, fie ei de ce neam ar fi; iar pe Camerele agricole nepăsătoare și neghioabe care nu ne dau sămânța de grâu să le faci Dumnezeule, cadou dracului, ca să le fiarbă în cazanul cu smolă și să le supună la muncile iadului!

Auzi-ne Doamne!

Mihail Georgescu

Din nevoile coloniștilor.

Părerii și propunerii.

Condițiunile de viață ale coloniștilor—afară de câteva excepții,—nu sunt la nivelul cerințelor vremii. Cauzele sunt datorite atât lipsei de îndrumare și indiferenței celor de sus, dela conducere, cât și lipsei aproape totale de solidaritate și organizare temeinică a coloniștilor. După cum am arătat, în afară de câteva cazuri, cari se pot număra pe degete, satele de coloniști din județul nostru, nu se bucură de o viață luminată și prosperă. Sunt sate de coloniști cu aspect sărăcăcios și trist, fără animație, lipsite de orice viață și îndrumare spre bine. În primul rând, coloniștii sunt lipsiți de acel spirit creator al solidarității active, care duce la unirea sufletească pe drumul înfăptuirilor utile. Constituirea lor în asociații sau sindicate, de ordine diferită, le-ar da un impuls însemnat, spre realizarea unor condiții de viață mult mai bune decât cele de azi. Să se ia pildă dela țăranii Danezi și Suedezi, cari prin mijlocul asociațiilor agricole și cooperative au înălțat agricultura pe un plan superior și și-au creat condiții de viață luminată și înfloritoare.

Nu trebuie așteptat ca totul să vină dela Stat. Inițiativa privată, întemeiată pe spiritul activ de asociație, poate înfăptui multe lucruri bune. Aud acum că O. N. A. C-ul a rămas... a cincea roată la căruță, pe lângă Ministerul Agriculturii. Fapt regretabil, pentru că acest for era menit, dacă i-se lăsa toată libertatea și puterea de acțiune, să îndrumeze și ajutoreze pe calea cea bună nevoile și lipsurile, foarte multe, ale coloniștilor. Acum O. N. A. C-ul a rămas un simplu birou de înregistrare în Minister. Deci, așa mult nu mai se poate aștepta de acolo. E adevărat că vremurile sunt foarte grele, și oamenii se sbat în ghiarele crizei. Nu înseamnă însă că trebuie să rămânem cu brațele încrucișate. O acțiune de îndreptare a lucrurilor trebuie începută. Coloniștii au neapărată nevoie de asociații agricole regionale sau chiar locale și de asociații cooperative, pentru valorificarea produselor solului și înființarea stațiilor de mașini agricole. Coloniștii ar trebui să stea ca exemplu în privința muncii raționalizate, față de populația minorita-

ră localnică, adesea ignorantă și dârză în a-și păstra aceleași obiceiuri și mijloace de muncă și traiu, pomenite din bătrâni. Lucrul acesta nu se vede însă; am observat în multe sate de coloniști, că pentru treieratul grâului se întrebuintează tot aria și cei doi cai sau doi boi ori doi bivoli. Nici unul din mijloacele tehnice de muncă agricolă, nu se vede. Dece? Vom arăta în numărul viitor.

Gh. I. Breazu

Gândul nostru

Răscolind paginile îngălbenite ale Tribunei învățătorilor Durostoreni, peste care anii și-au așternut colbul și uitarea, am dat peste articolul „Banca și Căminul învățătorilor“.

Nici nu mă gândeam și nici n'as vrea să mai evoc timpurile de altă dată, pline de idealism și muncă, pentru că nu știu cum ne-ar stă!

Atâta căldură era atunci, atâta vibrație sufletească în acele pagini, încât nu îți poți închipui cum de s'a lăsat ca uitarea să-și aștearnă vâlul ei peste tot ce s'a spus atunci.

E adevărat, că din această frământare au luat ființă banca și mai târziu băncile învățătorilor. Dar căminul?

Căminul pentru care s'a pus atâta suflet atunci și atâta desinteresare astăzi. Sunt nouă ani de atunci!

Ce bilanț trist!

Nu s'au adunat nouă oameni să ia o hotărâre în această pricină.

Nu s'au adunat nouă centime pe lângă fondul dăruit atunci în numele acestui cămin.

Iar dacă astăzi cei adunați în jurul „Semănătorului“ deșternem acest vâl răscolind trecutul și sufletele acelor cari altă dată își formau un crez din această idee, o facem în numele acestui Cămin, care vrem să se înalțe cu orice preț aici în cetatea Silistrei, pe malul din dreapta de jos a bătrânului Istru.

Căminul care să rămână ca pildă vie, arătând urmașilor că înaintașii lor au fost un factor hotărâtor de cultură și progres pe aceste plaiuri.

Suntem șase sute, câte 100 de lei toți într'un an vor face suma de 60.000. Nu credem că se va găsi un coleg care să nu-și depună obolul său în numele acestei opere. Dar, mai mult, rândurile noastre se îndreaptă către toți acei ce simt românește și către acei ce în sufletul lor au purtat în trecut cu atâta divinitate, această idee.

Iar dacă undeva lucrează vreun interes ignobil, am vrea să știm?..

Să auzim mai din vreme!

Cine poate să ne spună?..

Ori cum, noi vom merge înainte nu ne vom opri, până când nu vom auzi că lucrul începe și că cei ce se numesc dirijorii învățătorimii Durostorene, își vor lua ca deviză—Căminul!

M. I.
Inv. Durostor

Modernizarea Silistrei.

Observăm cu o deosebită satisfacție, că de câtva timp se lucrează intens cu plugul mecanic și numerosi lucrători la nivelarea și lățirea bulevardului Arab Tabia.

Aceasta nu se datorește desigur, decât stăruințelor destoinicului nostru primar, d. Mircea Costopol, căruia îi aducem cele mai frumoase laude, mai ales că de când există orașul Silistra, nu s'au efectuat asemenea lucrări.

Oboare comunale de cereale și vite.

Cu scopul de a ridica economicște partea de sud a județului nostru, cerem Camerei agricole și Ministerului Agriculturii, să înființeze un obor de cereale și de vite la Curtbanar.

Grâul românesc.

Înainte de războiu, agricultorul nostru nu era preocupat decât de condițiunile meteorologice favorabile sau nu recoltei, căci exportul și prețul convenabil erau asigurate în anii cu producție îmbelșugată. După războiu, situația s'a schimbat atât din cauza sporirii producției mondiale de grâu și a concurenței pe piețele stăine, cât și a consecințelor ce a avut la noi aplicarea reformei agrare.

În mediu, la noi se cultivă cam 3 milioane ha. cu grâu anual, ce produc sub 900 kg. la ha.; deci o producție destul de slabă, față de alte țări cari produc 1500 kg. și chiar 2000 kg. la ha. Așa dar, noi am putea dispune de o cantitate mai mare de grâu, având în vedere suprafața cultivată; dar, la noi, și cantitatea și calitatea lasă mult de dorit.

Excluzând timpul nefavorabil, ale cărei efecte se pot ameliora prin culturi rațional îngrijite nu putem trece cu vederea neglijența guvernelor ce s'au perindat la cârma acestei țări agricole și cari n'au avut o politică a grâului și a derivatelor sale, bine definită, și nici n'au luat măsurile impuse de interesele noastre economice spre a intensifica cultura, calitativ și cantitativ.

În privința exportului, înainte de războiu țara noastră ocupa locul al cincilea printre țările producătoare de grâu, pe când astăzi ocupă rangul al 9-lea în comerțul mondial al grâului.

Anul acesta datorită timpului destul de nefavorabil, avem o recoltă destul de slabă (cca 150.000 vagoane grâu), care nu va putea acoperi cerințele consumului intern (cca 180.000 vag.) dacă n'ar mai fi ceva din excedentul de grâu de anul trecut. Chiar în regiunile lipsite complet de această cereală, nu trebuie întronată teama lipsei și mai ales aceia a scumpetei căci datorită intervenției comisariatului guvernului pentru valorificarea grâului, se va menține un preț remuneratoriu pentru producători și accesibil pentru cumpărători.

Accentuăm încă odată, că pe lângă altele, trebuie să avem o politică economică rațională și o politică a grâului, cari să asigure populației noastre o pâine etină, iar pentru export să ne asigurăm locul ce ni se cuvine, printr'o producție intensivă și în condițiunile impuse de cerințele mondiale.

Pompiliu St. Ionescu
Abs. Fac. Agricolă Iași

Apariția unui nou ziar.

La 1 August crt. a apărut „Brazda“ organ al partidului Țărănesc-creștin, de sub conducerea D-ului G. Ștefănescu-Goiceanu, avocat f. deputat, str. Zborului No. 7 București.

Urăm confratelui „Brazda“ viața lungă și isbandă deplină.

Fior de toamnă.

Nu vom mai fi tovarăși
Pe drumuri fermecate,
Muri-va floarea iarăși
Și vântul trist va bate.

*

Lungi șiruri de cocoare
Vor pribegi departe,
Și'n urmă, — pe cărare
Cădea-vor frunze moarte.

*

Nu vom mai fi tovarăși
Pe tainice cărări.
Va bate vântul iarăși
Cu triste n'nfiorări.

George I. Breazu

Epigrame:

Unui crescător de vite. . .

Duci la târg vite grămadă,
Și mai slabe și mai pline.
Însă prețul cel mai mare,
Numai tu îl vei obține!

Unui demis. . .

Câtă vreme ai fost ciocan,
Ai lovit ca un tiran.
Acum răbdă dar și taci,
Ce-ai făcut, să nu mai faci!

Cugetări:

Poți să te aștepti la ajutorul oricui,
dar să nu contezi decât pe ceace poți
tu singur.

* *

Chiar și omul cel mai tare, cum este
ridicat puțin mai sus începe s'ametească.

* *

Bunurile moștenite sunt un dar, cele
create, un merit.

Stan Anton inv. Acb.-Mic

Starea sanitară a locuitorilor din sudul Durostorului.

N. R. Ca urmare a articolului publicat în ziarul nostru cu data de 12 Aug. cor., în care atrăgeam atenția d lui Medic primar al județului, relativ la felul cum e condus dispensarul medical din Acadânlar, primim spre publicare, o scrisoare lămuritoare din partea D-rei D-r Ungureanu, conducătoarea dispensarului.

Ne place să credem că în cuprinsul celor de mai jos, s'ar oglindi adevărata situație.

Stimate domnule Director,

Venită în fruntea serv. Sanitar al Circ. Acadânlar în toamna anului 1930, prima grijă mi-a fost să-l organizez.

Astăzi, cu drept cuvânt, putem vorbi de un dispensar al acestui serviciu a cărui activitate este intensă, înregistrându-se pe zi ce trece, noi progrese.

Activitatea acestui dispensar, cum și a întregului serviciu, își revarsă cu prisosință binefacerile sale asupra populației acestei plăși, nu însă și asupra capriciilor unora cari fără dreptate se tânguesc.

Nașterile sunt asistate, lehuzele sunt salvate, bolnavii săraci își găsesc balsamul suferinței lor la consultațiile gratuite, cari se înregistrează și 80 pe zi. Numărul mare de consultații, atât la dispensar, cât și la domiciliu, dat în mod cu totul gratuit, se dovedește prin cifre, plus medicamente procurate uneori pe cont propriu distribuite tot gratuit, nu pot lăsa lacună vreunei chestiuni pecuniare.

Mai e necesar să adaug că, combaterea epidemiilor se face dela primul caz, cu mortalitatea zero? Sau că sunt salvați, contagiumii sifilisului atâția indivizi și aci mă refer tot la pătura săracă, care ar plăti greu tributul?

Un lucru trebuie să se înțeleagă: să aruncăm patima și să colaborăm în rânduri strănse pe frontiera de sud a țării, cu tot sufletul de care este capabil un bun român și să servim drept pildă celor cari îl stăpânim.

Cu deosebită stimă
(ss) Dr. M. Ungureanu

Ecouri:

Adesea loturile date Coloniștilor, prin comasare, deși trecute pe plan, sunt mai mici: cazul colonistului Miloș din Sargilar care, în loc de 1,5 ha., are 1,2 ha. Atât noi, cât și cei interesați direct, mai ales, vrem să știm cauzele acestor . . . ciupiri.

Aflăm cu destulă părere de rău că D-l Președinte Profiriu, dă cu „săctir“ membrilor camerei agricole. Să fie adevărat aceasta? Noi, nu prea putem crede, deoarece îl știm pe D-l Dr Profiriu un om integru!

DIVERSE:

Din inițiativa cohorței de cetățeni din Piriul Nou și cu concursul Inspectoratului regional al jandarmeriei rurale Constanța și al Reg. 2 Grăniceri se va ridica în comuna de mai sus un monument în memoria jandarmilor, grănicerilor și civililor căzuți în luptele cu comitajii pe întreaga frontieră a Cadrilaterului.

Uniunea Centrală a Sindic. Agricole are de vânzare saci noi pentru cereale: cu cusutura dublă, veritabil cătrănită, tivifi la gură și cu capacitatea 6 duble; prețul 34 lei bucata. Informații la Sind. Agricol Silistra.

Din lipsă de spațiu, continuarea foiletonului „Din Durostor spre țara sfântă și Egipt“ datorit apreciatului nostru colaborator Pr. Eracle N. Matache-Sarsănlar, se amână pe No. viitor.

In No. viitor vom publica convorbirea avută cu P. C. Protoereu C. Manoliu relativ la „Preoșimea Durostoreană“

La Sindic. Agricol Timișoara se găsește de vânzare grâu de sămânță din soiurile: Bankuti 1201 și Secas, foarte rezistente contra ruginei și mătorei.

Apreciem gestul unui confrate, de a ne atrage atențiunea asupra unor articole din „Țara Noastră“ relativ la specula cerealiștilor din Cadrilater și avem totodată deplina satisfacție că am fost încă de anul trecut (Semănătorul Aug.-Sept. 1933) cei cari am denunțat opiniei publice exploatarea scandalosă a plugarului dobrogean de către lipitorile străine, cerealiști în târgurile noastre.

Din revistele primite remarcăm „Tribuna Durostorului“ organ al Asoc. Învățătorilor Silistra, Anul III No. 1-3 cu articole de d-nii Prof. N. Iorga și I. Simionescu precum și de o serie de învățători din județ.

Pana mâiastră a colaboratorilor revistei descrie în chip real frumusețile naturale ale regiunii precum și rolul cu adevărat apostolic al învățătorilor în acest colț de țară, rol ce se constată privind în urmă, la cei 20 de ani de școală românească în Dobrogea de sud.

Ziare și reviste primite

la redacție și pe care le recomandăm cititorilor noștri:

„Tomis“ An. XI No. 7 Episcop. Constanța
„La nouvelle Albanie“ An. XVI No. 565
Constanța
„Grâul Maramureșului“ An. III No. 51 Sighet
„Biruința“ An. IV No. 29-32-33 Călărași
„Foaia plugarului“ An. VIII No. 30 Const.
„Plugul“, An. IV No. 3 Șimleu Silv.
„Gorjanul“ An. XI No. 34-35 Tg. Jiu
„Pământul“ An. III No. 76 Călărași
„Dobrogea Jună“ An. XXX apare zilnic Con.
„Dobrogea corporatistă“ An. I No. 6 Con.
„Brazda“ An. I No. 1 București